

Увод

Уставно право је правна и политиколошка дисциплина по предмету и методама којима се служи. Уставно право и политичке науке имају истоврсни предмет интереса. То су политичке институције и политички систем што обухвата све политичке институције које постоје у склопу одређене државе. Уставно право занима шта би политичке институције према нормама правних прописа који их уређују требале бити и како би морале деловати.

Норме уставног права могу се налазити у разним правним облицима – правни прописи у којима се доносе правне норме уставног права називају се извори уставног права.

Извори уставног права су многобројни и разноврсни. У правној теорији се прави разлика између материјалних и формалних извора права, при чему се под првим мисли на друштвене чиниоце из којих настаје, извире право, а под другим на правне акте у којима су садржане опште правне норме, али то је спољни облик у коме се изражава материјални извор права. Извори уставног права се јављају у правном облику као правни прописи, акти којима се регулише предмет уставног права. Под изворима уставног права се подразумевају само општи акти који садрже правне норме најјаче снаге и који се доносе од стране највише власти (уставотворне власти). Сви остали акти који немају такву правну снагу или нису донети од стране уставотворне власти не би могли да се сматрају изворима уставног права у формалном смислу. Такав акт је пре свега устав зато што га доноси уставотворна власт и зато што има највећу правну снагу. Поред устава, то могу бити и уставни закони, јер су по својој природи слични уставу, како по томе што их доноси уставотворна власт, тако и по поступку доношења, који је врло сличан доношењу устава.

1. Извори уставног права

Извори уставног права могу бити:

1. стандардни извори уставног права,
2. особени извори уставног права и
3. остали извори уставног права.

1.1. Стандардни извори уставног права

У стандардне изворе уставног права се убрајају:

1. устав
2. органски закон
3. уставни закон,
4. закони
5. међународни уговори,
6. декрети, закони и уредбе итд.

1.1.1. Устав

Један од прворазредних друштвених задатака, а свакако први за државноправно устројство, јесте стварање и доношење устава, као највишег, најјачег и најзначајнијег општег правног акта.

Устав је акт највише правне снаге који уређује најважније односе у свакој држави. Он се налази у једном свечано прокламованом документу у коме су садржана начела о најважнијим државним органима, њиховој организацији и основним правима грађана.

Норме уставног права могу се налазити у писаним прописима и обичајним правним прописима.

Правни облици у којима се доносе норме уставног права називају се извори уставног права. У савременим демократским државама темељни извор уставног права је писани устав који је највиши општи правни акт (крути устав) у којем се налази велики број норми уставног права. Норме уставног права прописују се у одређеној мери и у законима и у подзаконским општим актима. Што је устав сажетији, то ће се већи број норми уставног права уређивати законима и подзаконским општим актима.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com